

RESUMÉ

V listopadu roku 2005 byla provedena ve světě první transplantace obličeje. Mladá zohavená žena přijala obličej zemřelé anonymní dárkyně. Tento mimořádný výkon se stal posední novinkou v oboru transplantační medicíny a do současné doby byl realizován celkem pouze třikrát. Snahou lékařských týmů vždy bylo, zlepšit životní osud pacientů s těžce zohavenou tváří v případech, kde selhaly veškeré doposavad užívané metody léčení. Provedené operace vyvolaly množství zcela protichůdných ohlasů jak u laiků, tak příslušných odborníků, jako lékařů, právníků, etiků, teologů či ekonomů. Vzbudily až nekritické nadšení, ale na druhé straně i odpor a odsouzení. Kde je tedy pravda, a především, jak postupovat při řešení podobných případů v budoucnosti?

Práce shrnuje základní problematiku transplantací. Dále se zabývá otázkou, jak co nejlépe postupovat v současné klinické praxi při rozhodování o transplantaci viditelné části těla. Proč transplantaci, například končetiny, raději odmítnout, a naopak transplantaci obličeje spíše doporučit.